

țămîntului primar, din cei 343 de copii în vîrstă de 5-16 ani în 1933 erau înscrîși în cataloage doar 179, avîndu-i învățatori pe Porfirie și Natalia

Războiul, care a urmat, căsăpi și el cu lăcomie viețile omenești. De pe front n-au mai revenit la vatră:

Alexandru Boicu (1924-1945),
 Andrei Botnaru (1926-1945), Gheorghe Botnaru (1919-1945), Ion Botnaru (1921-1945), Ștefan Botnaru (1913-1945),
 Gheorghe Broteveli (1901-1944), Gheorghe Ciobanu (1921-1945), Leib Chitiș (1916-1941), Ion Clim (1908-1945), Terentie Clim (1917-1945), Ion Domian (1918-1945), Vasile Drăgănel (1914-1945),
 Petru Frunză (1907-1945), Ion Goncear (1920-1945), Petru Guja (1909-1945),
 Timotei Poianschi (1911-1945), Andrei Răileanu (1921-1945), Tudor

Olarul Vasile Scripnic din Hoginești la expoziția din Ungheni.

Lupșa, el instruia 25 de ani, ea - 23, munceau în această școală de acum al patrulea an. Pînă la ei instruiseră aici elevii pedagogii Ion Zotov, Vasile Munteanu, Luca Cojocaru, Feodor Storoja. Cînd trupele Armatei Roșii au invadat Basarabia învățătorii Lupșa și-au căutat salvarea refugiindu-se peste Prut.

Administrația sovietică a înregistrat, în toamna a.1940, la Hoginești, r-nul Călărași, 437 clădiri și 1.707 locuitori, dintre care 1.610 erau români, restul - de alte etnii. În comparație cu a. 1930, populația scăzuse vădit, multe familii se aflau refugiate în România.

Răileanu (1920-1945), Tudor Roșca (1903-1945), Andrei Scripnic (1919-1945), Tudor Sliusarenco (1904-1945), Gheorghe Stratan (1916-1945), Profirie Stratan (1925-1945), Samuil Varnovschi (1900-1945), Matei Vrancia (1910-1945),

Via coboară pînă la ușa casei.